

[J. S. Foget.]

fremstattede Forslag skulde jo synes at indeholde en vis Alvor, og det ærede Medlem Hr. Grønning har i Dag skruet sig op til Højder, der ikke er helt almindelige fra denne Talerstol. Han har understreget, hvor nødvendigt det var at forhøje Kornpriserne; og at det er nødvendigt at forhøje Kornpriserne, er jeg fuldkommen enig med ham i, men det kan jo ikke hjælpe at stipulere en Pris uden at ville medvirke til, at denne Pris opnaas.

Jeg har hørt det ærede Medlem ved første Behandling og ogsaa nu ved anden Behandling staa her og sige, at Indmalingstvang vil ikke skaffe de stipulerede Priser. Ikke desto mindre er det eneste, det konservative Parti foreslaar, en Forhøjelse af de stipulerede Priser uden noget som helst Forsøg paa at sikre disses Gennemførelse.

Da vi saa fremstattede vort Forslag, som støtter Forhøjelsen af de stipulerede Priser, et Forslag, der gaar ud paa at forbyde Indførsel af Foderkorn og paa at stimulere Eksporten af Maltbyg, saa gaar Det konservative Folkeparti herimod. Altsaa, man fremsætter Forslag om en Forhøjelse af de stipulerede Priser, men man gaar mod de Foranstaltninger, der er nødvendige, hvis de stipulerede Priser skal opnaas. Det er Inkonsekvens i højeste Potens.

Og naar det ærede Medlem saa til sidst beskæftiger sig med vort Forslag om en Kornpulje og siger, at man fra konservativ Side ikke kan gaa med til en Kornpulje med de nuværende Priser for Korn, saa skal jeg sige, at det er fuldkommen rigtigt, at med de nuværende Priser for Korn er der ingen Grund til at have en Kornpulje, men med den Kornpulje, vi har foreslaaet, er sammenføjet Forhøjelse af de stipulerede Priser og Sikring af denne Forhøjelse; og dertil kommer en Forøgelse af Husmændenes Udgifter ved Indkøb af Korn, og den ønsker vi at dække for ikke at begaa Uretfærdigheder, for de er nemlig ogsaa blevet snydt med Svinekortene.

Jeg takker derimod det ærede Medlem Hr. Løje og Partiet Venstre for deres Tilslutning til vore Ændringsforslag og vil gerne understrege, at kun ved at gaa ind for disse Ændringsforslag viser man Vilje til at ville forhøje Kornpriserne. Det er Dilettanteri at ville forsøge at bilde Folk ind, at man vil gaa med til en forhøjet Kornpris ved kun at forhøje den stipulerede Pris og ikke gøre noget som helst for at sikre denne Pris' Gennemførelse. Jeg anbefaler derfor dem, som virkelig vil gaa med til at forhøje Kornprisen, at stemme for

de af mit Parti fremsatte Ændringsforslag, og jeg anmoder den højtærede Formand om Tilladelse til, at disse Forslag maa blive sat under Afstemning i tre Dele.

Oluf Pedersen: Selve det foreliggende Regeringsforslag er jo uden større Betydning; det skal blot i nogen Grad forværre Kornordningen, men det begrundes jo dog, at vi maa gaa imod det. Naar man ogsaa fra anden Side søger yderligere at gøre Kornordningen endnu værre, end den er i Forvejen, saa kan der være Grund til at gøre nogle Bemærkninger herom. Det var jo med Rette, at Ordføreren for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Grønning, gjorde gældende, at det var de Konservative, der havde fundet paa at lave Korntold. Dette med kunstigt at ville forhøje Priserne paa Korn og paa Brød er god gammel konservativ Politik. Saadan ser man jo paa det fra den Side, at den Fordel, Jordejerne har ved at have Jorden uden at svare Grundskyld af den, i alt Fald ikke hele den Grundskyld, som med Rette burde paalignes dem, og en Fordel, der gaar videre til Højfinansens, skal forøges gennem en Forfalskning af Brødpriserne, saa at de kan betale endnu mere til Højfinansens. Hvad man fra den Side ønsker og altid har ønsket at opnaa med sin Politik, saa længe jeg har hørt, hvad Konservative vilde, har været dette, at hvem som meget har, skal mere gives; det er jo kort udtrykt det, som er de Konservatives Formaal i Politik.

Oprindelig var Regeringen imod en saadan Politik, man syntes ikke, den var rigtig, og vendte sig mod en Kornordning, baade naar det gjaldt Korntold, og naar det gjaldt Indmalingstvang, og hvad man nu kunde finde paa. Men saa lykkedes det den 28. August 1933 ved et Møde i Odense at faa Flertallet i Husmændenes Ledelse med paa Korntolden, vi fik et Regeringsforslag den 19. September samme Aar og endelig den første Korntold den 13. December 1933, for nu snart 5 Aar siden, og det Forslag, som her foreligger, bliver, hvis det vedtages, den syvende Lov om en Kornordning, som man gennemfører paa Rigsdagen. Da man forlokkede dette Flertal paa et Par Hundrede Repræsentanter for de danske Husmandsforeninger til at gaa med til en Korntold, fremholdt man visse Forudsætninger, bl. a. den, at Prisen paa Brødkorn ikke maatte blive højere end 12 Kr., og at Prisen for Foderkorn ikke maatte komme over 10 Kr. Desuden var det en Forudsætning for Husmændenes Tilslutning, at Mel- og Brødpriserne ikke steg, og endelig stillede man det